

ind paa en mere radikal Fremgangsmaade, og jeg føler mig overbevist om, at ogsaa de øverste Veterinærmyndigheder er ganske enige i at ville give Tilslutning til en mere radikal Fremgangsmaade og ogsaa vil kunne finde den Vej, som jeg har paaapeget, rimelig. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen i, at det skulde være saa smittefarligt, at de angrebne Dyr i store Automobiles transporteres ind til Slagterierne. Det ærede Medlem paaviste jo heller ikke, at der var opstaaet noget Tilfælde ved en saadan Transport; Dyrene kan sikkert dækkes, saa det kan gøres uden Skade. Og det er dog en Forskel, om Staten skal betale 400 Kr. i Erstatning for et Dyr, eller den slipper med 100 Kr. — omtrent saaledes vil Forholdet blive. Det kan blive et stort økonomisk Spørgsmaal, og det er kun med dette for Øje, at jeg har paaapeget denne Fremgangsmaade, som jeg afgjort tror kan praktiseres. Selvfølgelig skal man straks, naar man er opmærksom paa, at der er opstaaet Sygdomstilfælde i en Besætning, naar et eller to Dyr er angrebet, og de andre staar og er feberfri og endnu ikke angrebet, køre de ikke angrebne ind til Slagteriet, inden de bliver angrebet, og slagte dem; det er ganske givet.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg sige, at jeg har ikke tænkt paa, at man skulde slaa 8000 Besætninger ned, som har været angrebet for et Par Aar siden. Men det, jeg tilraader, er at tage fat nu for at faa en Begrænsning; for ellers bevarer man disse Besætninger som Smittekilder — det kommer man ikke udenom. Den højtærede Minister sagde, at det, der er sket i Aalborg Amt, er et Tab paa flere Millioner Kroner. Ja, det er ganske rigtigt; men disse Tab — i dette Tilfælde paa flere Millioner Kroner — vilde vi ikke have faaet, hvis de angrebne Besætninger i Sønderjylland var slaaet ned. Det er bevist, at det er Dyr herfra, der har givet Sygdommen, idet den er ført derop derfra og saaledes har foranlediget de Udbrud, vi har haft deroppe. Deri ligger det bedste Bevis for, at det er en væsentlig Kilde til at bevare Sygdommen her i Landet, dersom man ikke slaar de angrebne Besætninger ned. Hvis man gaar den Vej, jeg har peget paa — og det beder jeg overvejet —, er det finansielt overkommeligt, og jeg føler mig overbevist om, at det i høj Grad vil bidrage til, at vi faar et bedre Resultat af Bekæmpelsen af Sygdommen end det, vi hidtil har faaet. For øvrigt takker jeg den højtærede Landbrugsminister for

hans ellers velvillige Forstaaelse overfor hele Spørgsmaalet.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Til det ærede Medlem Hr. Ulrich, som klagede over, at Erstatningerne for nedslaaede Dyr i visse Tilfælde var for karrige, skal jeg sige, at det kun er i ganske faa Tilfælde, at der til Landbrugsministeriet har været indsendt Klager over Erstatningens Størrelse, og disse Klager er i lige saa mange Tilfælde gaaet ud paa, at visse Erstatningsbeløb var for store — naturligvis kom Klagerne saa ikke fra de paagældende Modtagere, men fra venligtsindede Naboer, der fandt, at her var ydet for meget. Med Hensyn til hele Spørgsmaalet skal jeg sige, at hverken det ærede Medlem Hr. Ulrich eller jeg har Indflydelse paa, hvor stor Erstatningen bliver, saa for saa vidt er det lige meget, hvad vi staar her og siger til hinanden. Der staar nemlig i Loven, at Erstatningen skal fastsættes ved to af Retten udnævnte Mænd, og saaledes er det sket; og det er heldigt, at det er saaledes. At disse to Mænd kan skønne forkert, er jo muligt; men det er alligevel en meget god Løsning, at der ikke er noget, der hedder at klage til Ministeriet eller at søge at faa et Tillæg yderligere. Jeg tror, at disse to af Retten udnævnte Mænd i hvert enkelt Tilfælde har gjort deres Arbejde godt, og der er da ogsaa kun kommet faa Klager.

Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup skal jeg gentage, at jeg meget gerne vil overveje, om der maaske i dette specielle Tilfælde indenfor Aalborg Amt kan være Grund til — ogsaa under Hensyn til, at vi jo stærkere og stærkere kan hengive os til Haabet om, at vi nu er ved Afslutningen — at følge den Fremgangsmaade, han her har fremdraget. Men i øvrigt maa jeg sige, at den Grundbetragtning, som det ærede Medlem argumenterede ud fra, vil ganske sikkert ikke kunne holde for en nærmere Prøvelse. Det ærede Medlem sagde, at de store Tab, som Sygdommens Optræden i Aalborg Amt havde foranlediget, vilde jo bevisligt ikke have fundet Sted, hvis de sønderjydske Besætninger, hvorfra der var importeret Dyr til Aalborg Marked, var blevet slaaet ned. Ja, det er nu ikke saa helt sikkert, at det ærede Medlem har Ret i den Opfattelse; for selv om man slaar Besætningen ned, er det kun et Led i Desinfektionen; men Møddingen, hvorfra Gødningen i en lang Periode er kørt ud, ligger der jo. Vi lader den ganske vist grave ned i Jorden, det er ogsaa et Led i Desinfektionen, men den findes dog